

ambitu custodie possunt, et hoc ipsis dominis, militibus, et burgensis consulimus 10
et suādemus, et ex nunc quando uelint, de hec contenti sumus pro conseruatione
ipsorum. Non — i — non sinceri — i — omnes alij de parte. 12

12

Θέσπισμα, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ κατὰ τῶν Τούρκων ἔνωσις τῶν μεσογειακῶν κρατῶν ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἔχει ἡδη ὑπογραφῆ. Διὰ τοῦτο ἡ Γερουσία κρίνει ἀσκοπὸν τὴν ἀποστολὴν εἰδικοῦ προσώπου εἰς Ρόδον, αἵτηθεναν παρὰ τοῦ μεγάλου Μαγίστρου τῶν ἵπποτῶν πρὸς διαπραγμάτευσιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς ἔνώσεως. Παρακαλεῖται μόνον ὁ καπετᾶνος τῆς ἔνώσεως νὰ προσπαθήσῃ, ὅπως ὁ μέγας Μάγιστρος ἴχανοποιῆται ἐκ τῆς ὑπογραφείσης ἔνώσεως, ώς ἀρμόζει συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τοὺς περιλαμβανομένους ὄρους. 1333, Ὁκτωβρίου 16.

Fo 34^r № 253. Millesimo trecentesimo xxxiii, die xvi Octubri. 1

Capta. Ad factum autem mittendi Rodum aliquam sufficientem personam pro confirmatione unionis predicte, quod petit dictus dominus Magister, ut continetur in capitulis, missis nostro capitaneo, per eundem, respondeatur nostro capitaneo unionis, quod miramur quodam modo de petitione dicti Magistri in facto dicte persone mittende, quoniam unio ipsa usque ad quinquenium est firmata ut apparet publicis documentis, et sumus etiam, quod seruantibus partibus, sicut nos facere intendimus pro parte nostra, id quid fuit in confectione dicte unionis firmatum, deo preuo, in honorem et augumentum partium redundabit, propter quod non est opus ad ipsum Magistrum, dicta occasione personam aliquam destinare, cum non sit necessarie reficere, quod diutius est prefectum. Et propterea procurret suo posse capitaneus supradictus, quod ipse magister contentus sit, sicut esse debet de jure, de unione firmata, et de conuentionibus contentis in ea, et quod eas, ut speramus et promisit, effectualiter adimpleat et obseruet, de quibus omnibus etiam dicto Magistro scribatur in illa forma, que dominationi conueniens apparebit—Omnes de parte. 10 15

13

Ἡ Βενετικὴ Γερουσία πληροφορηθεῖσα παρὰ τοῦ Δουκὸς Κρήτης περὶ τῶν διχονοιῶν, αἵτινες ἀνεφύησαν μεταξὺ τοῦ Ὁρχάν καὶ τῶν Τούρκων καὶ τὴν συμφωνίαν, τὴν ὥποιαν πρόκειται νὰ διαπραγματευθῇ ὁ μάγιστρος τῶν ἵπποτῶν τῆς Ρόδου, ἀποφασίζει νὰ γραφῇ πρὸς τὸν καπετᾶνον τοῦ κατὰ τῶν Τούρκων στόλου τῆς ἔνώσεως περὶ τῆς ἀναφυείσης ταύτης διχονοίας, καθὼς ἐπίσης, ἀφοῦ ἡ ἔνωσις αὕτη κατὰ τῶν Τούρκων ίσχύει, νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν κυριάρχων τῶν κρατῶν τῶν ἀποτελούντων ταύτην ἡ μετὰ τῶν προϊσταμένων τῶν στόλων τὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν Τούρκων ἡ μετὰ τοῦ Ὁρχάν. Ἡ συνεννόησις αὕτη θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Εὐβοίας καὶ τῶν ἄλλων κτήσεων τῆς Ρωμανίας. Πρὸς τούτοις ἡ Γερουσία ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἐὰν ἡ κατὰ τῶν Τούρκων ἔνωσις εἶναι ἐν ίσχυΐ ἡ ὅχι, διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν στάσιν, τὴν ὥποιαν ὀφεῖλει νὰ τηρήσῃ ώς πρὸς τὴν ἐν λόγῳ συνεννόησιν. 1333, Ὁκτωβρίου 16.

Fo 34^r № 254. Millesimo trecentesimo xxxiii, die xvi Octubri. 1

